

Norges Dæmring

(Sunday 20. August 2006) - Bidrag fra Ole Peder Giæver - Sist oppdatert (Sunday 20. August 2006)

(2. - 9. juli 2006) Historisk inspirert laiv satt til den svensk-norske unionen i år 1829. Laiven foregikk på Kleve gård utenfor Lillehammer. Det var 35 deltakere. Arrangører: Angelica Voje, Anne-Marie Stamnestrø og Monica Eilertsen.

Handling

Rollene var samlet på landstedet til stortingsrepresentant og eidsvollsmann Adam Oliver Middelfart for å feire hans 50-årsdag. Festlighetene sammenfalt med 17. mai, en dato kong Karl Johan hadde forbudt offentlige markeringer og demonstrasjoner. De politiske spenningene mellom unionister, nasjonalister, svensker, dansker og nordmenn utgjorde et bakteppe, og det såkalte «Torgsslaget» i Christiania der en rekke borgere ble ridd ned av kavalleriet etter en 17. mai-markering kastet skygger over laiven.

Kostymedrama som dette har nærmest blitt en egen genre, og dette er et av de mest velarrangerte eksemplarene jeg har sett. Mange elementer kjenner man igjen fra laiver som Amaranth IV og Kjærlighet uten strømper (sistnevnte arrangert av mange av de samme folka).

Handlingen i disse laivene er drevet primært av relasjonene rollene imellom, og arrangørene griper i liten grad inn og styrer spillrets retning etter at man har begynt. Dette forutsetter relativt høy plottetthet og rikelig med bakgrunnsinformasjon i rollebeskrivelsene. I tillegg struktureres handlingen rundt noen faste rutiner/forhåndsbestemte begivenheter. For alle de tre nevnte laivene er middagsmåltidet et sentralt møtepunkt der alle rollene samles og konverserer. Norges Dæmring hadde også feiringen av 50-årsdagen og 17. mai som slike fastlagte rammer. I Kjærlighet uten strømper var det et bryllup, og i Amaranth IV stykkevis testamentoppløsning hver kveld (Amaranth brukte også en variant av skjebnespill, med klare oppfordringer til enkeltspillere om å gjøre visse ting visse dager).

Høy plottetthet er nødvendig for å sikre fremdrift i spillet når man ikke har andre handlingsmotorer, for eksempel i form av arbeidsoppgaver man skal gjøre i fellesskap, som prosjektene i Panopticon (unntaket her er selvsagt tjenerrollene, som jobbet både med matlaging, servering, opprydding på rom og å hente drikke og annet for herskapet). Det er to farer ved denne formen; for det første vil en spiller hvis plot rakner eller som har fått få plot kunne falle gjennom og få mye dødtid. For det andre kan den høye plottettheten gi laiven en såpeopera-aktig følelse. På Kjærlighet uten strømper, som jo var en farse og mindre «alvorspreget» enn Norges Dæmring, fungerte den (ekstremt) høye plottettheten til å underbygge genren. På Norges Dæmring var det en litt mer dempet plottetthet, noe som bidro til å gi et litt mer realistisk spill, med mye tid til «hverdagsspilling». Laivens lange varighet (seks dager) gjorde også at spillerne tok seg god tid med å spille ut ting, og ikke hastet med å få «løst» sine plot. Dette gjorde at illusjonen på mange måter følte mer ekte enn både på Amaranth IV og Kjærlighet uten strømper. Det ga også en del dødtid. Selv synes jeg det funket helt fint (dette var tilfeldigvis også min første ferieuke på et drøyt år), og jeg likte godt å sulle rundt og være på ferie i rolle.

Rollen min

Harald Magnus Nordmann er den lengste rollebeskrivelsen jeg noen gang har mottatt. Jeg tror den var på omtrent 13 tettekrevne A4-sider. Mye av beskrivelsen var stemningstekst og fluff, men den inneholdt også mange gode, solide plotkroker. Jeg leste den kanskje tre ganger før laiven, og prøvde å utliste hva som faktisk ville komme i spill og være sentralt å legge merke til. Rollen fungerte veldig godt for meg. For det første hadde jeg solide plot og klare forbindelser både til enkeltroller og et par av grupperingene på laiven, for det andre bidro all fluff og stemningstekst til å gi en dypere forståelse av rollen. Arrangør Angelica klarte å formidle et tett pakket bilde av en ganske sammensatt ung mann samtidig som hun ga meg frihet til selv å forme hans personlighet.

For eksempelets skyld:

Harald Magnus Nordmann var dikter. Hans hovedplot:

- Var i hemmelighet same (et par av rollene kjente til dette. Rollen fikk brev fra sin samiske søster i løpet av laiven. Rollen måtte fortelle om sin familiebakgrunn i forbindelse med et intervju i løpet av laiven)

- Lå med sin mesen, enkefru Falch (en annen av rollene på laiven)

- Var i hemmelighet forlovet med enkefruens niese (en annen av rollene på laiven, hvis strenge, rike foreldre også var tilstede)

- Var med i et nasjonalistisk studentforbund (to andre sentrale medlemmer var til stede ved laiven)

- Var student (til sammen var det fem studenter til stede ved laiven, og alle kjente hverandre fra universitetet)

I tillegg fikk jeg mye spill ut av det å være dikter, med god hjelp av boka «Wergeland for hvermann» og medspillere som bygde opp under det.

Jeg har altså et par-tre sterke plottråder som er forbundet med hverandre, og to-tre klart definerte grupperinger jeg har sterke bånd til. Dette var veldig bra, men også nødvendig i plottrevne laiver av denne typen. Jeg vil også bemerke at arrangørene var svært lett tilgjengelige og oppofrende i oppkjøringen til laiven.

Arbeidsrollene

Arbeidsrollene lot til å funke bedre enn jeg har sett på noen annen laiv. Jeg hadde ikke selv en slik rolle, men har inntrykk av at tjenerskapet fikk tid til spill og plotting innimellom jobbinga. Tror hovedtrikset var at det var mange nok av dem. Å ha

tjenestepiker svinsende omkring, hente ting og gjøre tjenester er en effektiv måte å markere statusforskjell og styrket illusjonen på en god måte. Servicen var også fantastisk imponerende: trereters middag hver bidige dag, oppredde senger og små sølvbjeller man kunne ringe med for å få en av tjenerne til å dukke opp. Heftig!

Beliggenhet

Kleve Gård i Gausdal er en 160 år gammel herregård, med nydelig beliggenhet (bilder fra laivstedet her.) Vi var heldige med et variert, om enn en tanke varmt, vær, og opplevde både strålende sol, rullende torden og pøsende regn over et dramatisk landskap. Med et digert svensk-norsk unionsflagg på stanga var det et fremragende tablå.

Prisen for en embets/borgerrolle var 1365,-, mens arbeidsrollene kostet 265,-. Påmeldingsavgiften dekket overnatting (innendørs i seng), transport i buss og mat for hele laiven.

Noen løse personlige betraktninger, Post Scriptum

Jeg står ved et slags veiskille i livet om dagen, og tenker mye på hva jeg skal være for en og hvor jeg skal videre. Rollespill og andre former for virkelighetsflukt har, om ikke dominert livet mitt, så ihvertfall fått enormt av min tid og oppmerksomhet siden jeg var 10-11 år. Denne våren har jeg vært litt mett. To-tre bordrollespillkampanjer jeg har tatt del i har blitt avsluttet, og denne laiven var det eneste jeg hadde på tapeten. Så nå er det ingenting planlagt fremover (selvom vi skumlet litt om å starte opp en ny ltras by-kampanje på afterafterlaiven i går).

Jeg manglet lenge den entusiasmen for Norges Dæmring jeg tidligere har hatt for andre laiver. Det gjorde at jeg ikke leste ut de par bøkene jeg lånte, ikke satte meg ordentlig inn i kompendiet, og kanskje grep oppgaven an litt slappere enn jeg tidligere har gjort. Dette var også den første ferieuken min på lenge, lenge, og jeg tenkte for meg selv: er det dette du vil bruke tiden på når du nå først får ferie igjen? Det kommer til å bli mange av de samme folka, mange av de samme plottene, mange av de samme handlingsmønstre... begynner du å bli litt gammel til dette? Er det på tide å gjøre noe nytt?

Først en eller to dager før laiven begynte jeg å glede meg. Men da begynte jeg til gjengjeld virkelig å glede meg. På forhåndsarrangementene og i bussen opp ble jeg overbevist om at dette var en strålende fin gjeng å dra på laiv med. Det var også jævlig gøy å være med Even og Claus på byen natta før. De to stilte i fullt kostyme, og jeg gjenoppdaget hvor gøy det er å danse når ikke lufta er tjukk av kjipe kåting-vibber (forsett for høsten er å stikke ut og danse litt oftere. Må finne noen å gjøre det med).

Det var kult å være på laiv med Bård igjen. Even og Magnus er mine gode venner fra før, og jeg vet at jeg alltid får godt spill med dem. Rollen min var bunnsolid, og jeg hadde sørget for å treffe de mest sentrale medspillerne mine i forkant av laiven, slik jeg har for vane. Jeg hadde lest rollebeskrivelsen spesielt på jakt etter the crunchy bits. Jeg var trygg på at det kom til å funke.

Jeg var også glad for at rollen min ikke var "den viktige mannen på bordenden", slik jeg har vært på en del laiver de siste årene (Amaranth IV, Kjærlighet uten strømper, Loose Ends & Stiff Upper Lips). Jeg mestrer den typen roller, men jeg tror kanskje jeg har en tendens til å dominere mine medspillere litt i dem. Og det er digg å ikke fastne i en bestemt rolletype. Jeg synes spilleren til Adam Oliver Middelfart-rollen (den viktige mannen på bordenden i denne laiven) gjorde en veldig god figur. Han hadde stor naturlig autoritet, men lot hele tiden andre roller slippe til.

Jeg var også bekymret for hvordan dikterrollen min kom til å funke. Det jeg har sett av dikterroller på laiv før har ikke vært bra. Enten fordi vedkommende ikke har vært av noen særlig kunstnerisk natur, eller fordi vedkommende ikke har hatt noen dikt å komme med. Selv mestrer jeg ord og fremføring, men ikke diktning. Så jeg lente meg knallhardt på Wergeland-plagiarisme, og det funket. I boka Wergeland for hvermann fant jeg også mange dikt som passet overraskende godt med situasjonene vi befant oss i på laiven. Jeg ville leke med romantikkhodevibben uten å gjøre rollen til klovn eller parodi. Det synes jeg lykkes ganske godt, selv om jeg gjerne skulle ha gjort en mer konsekvent og gjennomført rolletolkning (slik jeg, uten sammenligning forøvrig, hadde på Kjærlighet uten strømper). Mye av tiden var jeg nok bare Ole Peder.

Det var en fin, fin uke. Jeg la meg tidlig, sov lenge og våknet av fuglekvitter og sollys gjennom blondegardiner. Det var mange gode enkeltscener, en del fin dramatisk og en langsomhet i spill og stemning jeg egentlig satte pris på. På afterlaiven var det også kjempegod stemning.

Dette er en helt fantastisk hobby, og dere er fantastiske mennesker. Veldig glad i dere.

No ska æ færre te Mexico.